

הרואה פרק תשיעי ברכות

סג.

עין משפט נר מצוה

פח א מיי פירא מהל' פתלה
הלכה מ סג עשין יט
עוש'ש' ארמ' ס' קנא עשין ה:
פסב ב מיי סס הלכה י עוש'ש'
ג ש עשין י וס' י סטין
ג:
צ א מיי פ'ד מלכות תענית
הלכה יו:
צא ד מיי פ'כ' מהל' איסורי
ביאה הלכה עו סג סטין
קו עוש'ש' ארמ' ס' כ' סטין
ס:
ה נמי פ'כ' מהל' קדוש
המועז הל' מ ופ'ה הל' א':

תורה אור השלם

1. ויאמרו הלוים ישוע
[קרימיא בנ' ח'ש'ה'ה' שרביה
הודיה' שבניה' פתחה' קמו
פרכו את ? אלוים מן
העולם עד העולם ויכרכו שם
בבדוך גורמם על כל ברכה
תמימה ט ה
והתקלה:
2. ויקרא אליו מלאך ? ויאמר
אליו ? עמך גבור הויאל:
שפטים יב
3. שמע לבקחי וז'לקך ואל
הבדו ב' זקנה אמר:
משלי כב כב
4. עת לעשות לך הפרו
תורתך: תלמים יט קבו
5. יש מפור ונוסף עוד ויחשב
מישר אך למחשבו:
משלי יא כד
6. בכל דרכיך דעהו והוא
יהי ארחותיך: משלי ג ו
7. איש רעים להחזיק עש
אדב רבקמא: משלי יח כד
8. ואיש את קדשיו לו יהיו
איש אשר יתן לבתו לו ?
יהי:
במדרב ה י
9. דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם איש איש כי
תשטה אשתו ומעלה בו
קעלה:
במדרב ה יב
10. והביא האיש את אשתו
אל הבתן והביא את קרנה
עליה עשירת התיפה קמו
עשירים עליו זקק עליו שמן
ולא יתן עליו לבנה כי מנתת
קנאת אתן מנתת וקרוין
מקורת עלן: במדרב טו טו
11. ויהי שדי בצריך וקספ
תועפות קף: איוב כב כה
12. התרפית ביום צרה אך
בצרה: משלי כד י

רבינו חננאל (המשך)

תרומה ומעשר לכהן, לומר
שלכל המנע ואינו נתן
תרומה ומעשר לכהן, לסוף
שצריך לו על ידי אשתו, שני
הביאה אשה את אשתו אל
הכהן, ולא עוד אלא שצריך לו
על ידי מותן שני ואיש אשר
יתן לכהן לו יהיה, אמר רבא
ואם נתן לו מהכרן שני לו
יהיה, ולו יהיה מן הרהב, וכל
המשתף שם שמים בצערו,
ונתן צדקה מרובה, כופלין
פרנסתו שני והיה שדי בצריך
והכסף תועפות לך, פירוש
תועפות כפלים כדמרתם
וכפלת ותיעוף, שמוס שהוכרי,
בעת [המכנסין פור אמר, ר'
אבהו משתפי חגיהני בן
אחי, ר' יהושע לבלה, פירוש
גולה פוס בריהא, כדנתן עד
שרואה את כל הגולה לפניו
מכירות האש, ואמרין בגמ'
מאי גולה פוס בריהא, היה
מעבר שנים וקובע חדשים
בחוזה לארץ, שיגרו אחיו
ר' יוסי בן כיפר וכן בנו של
זכריה בן קבוט, אמר להם
למה באתם, אמרו לו ללמד
תורה מן, היה מכרו עליהם
אנשים הללו חכמים גדולים
בני אבות ששימשו בעודה,
כדנתן זכריה בן קבוטל אמר
פנסייה הרבה קרית לפניו
בדניאל, התחילו לראות משהו
ותן מספאין הוא מטמא ותן
מטהרין, היה מכרו עליהם
אנשים הללו אנשים של תורה
הם, אמרו לו כבר בנייה
והיתעבת להם שהם חכמים
גדולים איתן יכול לסתור
להתחומם, שלא אליהם מפני
מה אתם עושין כך, אמרו לו
מפני מה אתם מעבר שנים
וקובע חדשים בחוזה לארץ,

תגיל דצרי תורה לציון: הפרו תורתך. מלפזרה צשעה שהכנסו
לשם שמים: הכי גרסינן ולא קבוצ קנה מינה. אם ראיית פרקמיט
צול קבוצ וקנה מינה וקורף שסופה להתיק: פשיטא. הא דלצרי
למה לי פשיטא שלא יורה אדם הלכה צפני רצו למה ליה לאצרי
למשמע מכללל: צשניסין שזין.

אם צלמ צמקוס תלמידי חכמי ורקינ
גדול ממנו אל מטול עטרה לדרוש
צמקומו: צנל דרקינ. אפילו לצבור
עצירה: דעפו. תן לצ אם לורך
מנזה הוא כנון אליהו צהר הכרמל
עצור עליה: מחטא דלמיוסא.
צרושי"ד שלנצוי"ש שהתפירות עשויות
שורות שורות כתלמי עופנה:
להפרוע. להמלוך: אשפורופוס.
מכניס ומוציא נכסיו: כל שיש לו
פרומוס ומעשרוס ואינו נוסף לכהן
סוף שלנך לו על יוי אשפו. שפעית
סוטה: ה"ג ויש אש קדשו לו יהיו
וסמיד ליה איש איש כי שטטה אשפו
וכסיו הציא האיש אש אשפו: איש
אש קדשו לו יהיו. שמעך קדשו
אללו ואינו נוסף לכהניס וללוים:
סוף שלנך לן. שנעשה עני ורקינ
לכך ליטול מעשר עני: לו יהיו.
לעלמו יטרכו: המשקף שם שמים
צלערו. שמצרך על הרעה דיין האמת.
אי נמי שמצקס רחמים מלפניו:
צלריך. צנרקת: סועפות. לשון
כפילה כדמתרגמינן וכפלת ומעיק
(שמות כו): הסרפית. מדצרי תורה
ציוס לרה לר כחה: ואפילו מלוה
אחסי. אם נמרפה ממנה כשצלה
לידו ולא חש להמסק צה לר כמו:
הסרפית מכל מקום. אף צמלוה אחת
משמע: מעצר שנים וכו'. ותנן אף
מעצרין את השנים אלל צהידה
דכמיצ לשכנו מדרסוס כל דרשיות
שאתה דורש לא יהו אלל צשכנו של
מקוס צפ"ק לסנהדרין (דף א'):
שגרו אחיו. לנמות ציו: כנר
צניס. שהגלת שמנו לומר גדולי הדור
הס: והלא עקיב בן יוסף עשה כן.
לנתן ציממות א"ר עקיבא כשרדמי
לנהרעא לעבד שנים צפיק צמל
האשה שהלך צעלה וצרמה (דף קכג).
ואמרו

אמר להם והלא ר' עקיב בן יוסף עיבר שנס וקבע חדשים, פירוש, ויהיו נכסיו של ישראל כמותו. ירד אמר להם אף אני אני [לא] הנחתי כמותי וירדתי, אמרו
לו גדיים שהנחת נעשו תישים, כלומר נעשו חכמים גדולים, וכך אמרו לנו, אמרו לו משמנו אם חזרו בו מוטב, ואם
לא יהא בנידוי.

ואימא הר הציס דאסור צמנעל. ילפינן רקיקה מינייה לאיסורא
בצל וחומר אלל צית הכנסת דשרי צמנעל לא ילף רקיקה להתייה
דרקיקה מאיסא אלל ילפינן מקפנדריא לאיסורא: וצירכו שם
צנודך. צשכמלו" עוניס והמצרך אומר צרוך ה' אלהי ישראל מן
העולם ועד העולם. מפרש צמספתא

שמקנו מן העולם ועד העולם
להודיע שאין העוה"ז ועד העוה"ב
כלום אלא כפרחודור לפני הטרכלין
לומר הנהיגו צרכותיו צוה"ז כדי
להיות רגילים לעוה"ב שכולו ארוך:
הלה אחסי. שיענו פעם אחת
צשכמלו"ו: על כל הצרכוס צסוף
צצכה אחרונה: וכי סימא צועו
מדעיה עצה. ולא גמרינן מיניה:
הא שמע. דגמרינן ממלךך שאמר
לגדעון: וכי סימא מלאך הוא
דקאמר ליה לגדעון. לומר לא שאל
צשלומו ולא צרכו אלל צשלימות
קאמר מלח המקוס לצצרו שהשכינה
עמו ולא גמרינן מיניה: הא שמע אל
פסו כי זקנה אמך. אל תבוז את
צועו לאמר מדעתו עשה אלל למוד
מוקני ישראל כי יש לו על מי ציסמוך
שלאמר עת לעשות לה': מסיפיה
לרישיה כו'. אם צלמ לדרשו למקרא
זה יש לך לדרשו יפה צין ככתיבו
לציון צהפוך: מרישיה לסיפיה עס
עשית לה' משוס הפרו. עמיס הס
לה' לעשות משפט פורעניות צעברי
לזינו משוס דהפרו מורמך: מסיפיה
לרישיה. הפרו תורתו עושי לזינו
כנון אליהו צהר הכרמל (מלכים א יח)
שהקריצ צצמה צשעת איסור הצמות
משוס דעת לעשות סייג וגדר צישרלל
לשמו של הקדוש צרוך הוה: צשעת
המנסיס. שאין חכמי הדור מרציניס
תורה לתלמידיהם פור. אחת לשנות
לתלמידיהם: צשעת המפוריס.
שהגדוליס שצדור מרציניס תורה:
כנס. אחת ולא מטול צכרה עליהם
דלף זו לכבוד שמים היא לאחוז
צמדת העונה וכתיב עת לעשות לה'
הפרו תורתך: ולא עשית דור שאין
הסורה היצנה כנס. ואל

בה בכל דרכיך דעהו והוא יישר ארחותיך אמר רבא אפילו לדבר עבירה
דרש בר קפרא לעולם ילמד אדם את בנו אומנות נקיה וקלה מה היא אמר
רב חסדא מחטא דתלמויותא: תניא ר' אומר לעולם אל ירבה אדם רעים בתוך ביתו שנא' איש רעים להתרועע
תניא ר' אומר אל ימנה אדם אפטרופוס בתוך ביתו שאלמלי לא מינה פוטיפר את יוסף אפטרופוס בתוך
ביתו לא לא אותו דבר תניא ר' אומר למה נסמכה פרשת נזיר לפרשת סוטה לומר לך שכל הרואה
סוטה בקלקולה יזיר עצמו מן היין אמר חזקיה בריה דר' פרנך אמר רבי יוחנן למה נסמכה פרשת סוטה
לפרשת תרומות ומעשרות לומר לך שיש לו תרומות ומעשרות ואינו נותנן לכהן סוף נצרך לכהן על ידי
אשתו שנאמר ואיש את קדשיו לו יהיו וסמך ליה איש איש כי תשמה אשתו וכתיב והביא האיש את
אשתו וגו' ולא עוד אלא סוף שצריך להן שנאמר ואיש את קדשיו לו יהיו אמר רב נחמן בר יצחק ואם
נתנן סוף מתעשר שנאמר איש אשר יתן לכהן לו יהיה לו יהיה ממון הרבה א"ר הונא בר ברכיה משום
רבי אלעזר הקפר כל המשתף שם שמים בצערו כופלין לו פרנסתו שנאמר והיה שדי בצריך וכסף
תועפות לך ר' שמואל בר נחמני אמר פרנסתו מעופפת לו כצפור שנאמר וכסף שדי תועפות לך א"ר טבי
א"ר יאשיה כל המרפה עצמו מדברי תורה אין בו כח לעמוד ביום צרה שנאמר והתרפית ביום צרה צר
כחכה א"ר אמי בר מתנה אמר שמואל ואפילו מצוה אחת שנאמר התרפית מכל מקום אמר רב ספרא
ר' אבהו הוה משתעי כשידד חנינא בן אחי רבי יהושע לגולה היה מעבר שנים וקובע חדשים בחוצה
לארץ שגרו אחיו שני ת"ח רבי יוסי בן כיפר וכן בנו של זכריה בן קבוטל כיון שראה אותם אמר להם
למה באתם אמרו ליה ללמוד תורה באנו הכרזין [עליהם] אנשים הללו גדולי הדור הם ואבותיהם שמשו
בבית המקדש כמותה ששינונו זכריה בן קבוטל אמר הרבה פעמים קריתי לפניו בספר דניאל התחיל
הוא מטמא והם מטהרים הוא אוסר והם מתירים הכרזין [עליהם] אנשים הללו של שוא הם של תהו הם
אמרו לו כבר בנית ואי אתה יכול לסתור כבר גדרת ואי אתה יכול לפרוץ אמר להם מפני מה אני מטמא
ואתם מטהרים אני אוסר ואתם מתירים אמרו לו מפני שאתה מעבר שנים וקובע חדשים בחו"ל אמר
להם והלא עקיבא בן יוסף היה מעבר שנים וקובע חדשים בחו"ל אמרו לו הגח רבי עקיבא שלא הגיח
כמותו בארץ ישראל א"ל אף אני לא הנחתי כמותי בא"י אמרו לו גדיים שהנחת נעשו תישים בעלי
קרנים והם שגרוננו אצלך וכן אמרו לנו ואמרו לו שמוע מוטב ואם לאו יהא בנידוי

ברוש"י שלבבושי"ש
[בירוש"ד של גבנשי"ש].
רקמה.

לעזי רש"י
מוסף רש"י
הובא בסוף התפסות.

רבינו ניסים

עת לעשות לה' תפרי תורתך.
פירשו טעמו בהפרי דבני
מערבא ר' יוסי אמר אם
תישנו רבוי תורה בפיך אל
תבוז להם מאי טעמא (ומל"כ)
ואל תבוז בו זקנה אפר אמר
ר' זעירא אל נודקנה אומך
עמוד וזרחה כשם ששעה
אלקנה שיהיה מורדך את
ישראל לפני מרגלים כל טעם
(ש"א א) ועלה האיש ההוא
מעירו:

רבינו חננאל

עליה וילף מרמקפנדריא מה
קפנדריא בכנסת אסור, אף
(נעל [ניקנה] בכנסת אסור.
ופריך כי נהא, מה נהא לילף לה
מעל הכי אנא ליפנא מעלי,
דנניא אל יכנס בהר הבית
במקל צמירובמנעלו ובהבילי
ובמעות צורזין לו (ו) סבינו
[ו] בבגדו ובאפנדריאמושפתל
לאחריו ולא ישנו קפנדריא,
ורקיקה מקל וחומר, והלא
דברין קל וחומר ומה מעל
שאין בו דרך ביזיון אמר תורה
של נעלך מעל רגלך, ורקיקה
שהיא דרך ביזיון לאם אל שכן,
ר' יוסי בר' יהודה אמר כי
אין לבוא אל שער המלך
בלבוש שק, והלא בריים קל
וחומר ומה שק שאינו מואס
לפני בשר דם כן, ורקיקה
שהיא מאוס לפני בשר דם,
על אחת כמה וכמה לפני
מלך המלכים שהיא מאוסה.
ומקשינן ויאמר בהר הבית
דאיסי מנעל ונילף ורקיקה
מנעל לאיסורא, בית הכנסת
דמנעל שרי ונילף ורקיקה
מקפנדריא, מה קפנדריא
בכנסת נמי איסרא אף ורקיקה
בכנסת איסרא, ומשנינן אלא
רבא דשרי ורקיקה בכנסת
אמר לך כי ביתו, מה
ביתו קפנדריא קפיד, אמנעל
וארקיקה אל קפיד, אף בית
הכנסת קפנדריא הוא דאיסי
אבל מעל ורקיקה שרי.
וק"ל כרבא דמנעל ורקיקה
בבהכ"ז לא איסרי, ואי ורקיקה
כי איסטלין אסור, פרי' כל
חומת הכרכוס שהיו מעקלים
היו [אומרים] מן העולם,
משקלקלו המינים ואמרו אין
עולם אלא אחי, התקינו שיהיו
אומרינן מן העולם ועד העולם.
ירושלמי תני לא הוי עונין
במקדש ומה הוי אומרים בדרך
שם כבוד מלכותו לעולם ועד.
ותו רבנן... [ותלף הוקן אומר
בשעת המכניסין פור בשעת
המכניסין פור ואם דאית דור
שהתורה חביבה עליו, פור
שנאמר יש מן הן נוסף עד.
דרש בר קפרא באהר דלית
גבר תמן וכו' אמר אביי
שמע מינה באהר גבר תמן, אל
תהיה גבר, פשיטא, אף צריכה
בשנשנים שרוין אם הן שני
תלמידי חכמים שרוין בכנסת
וביראה אין רשא לאחד ליכנס
בגבול חבירו ולחלוץ ערו,

וכל שכן פחות ממנו, בכל דרכיך דעהו. אמר רבא אפילו לדבר עבירה, פירוש אפילו המתכוון לעשות עבירה, כיון שמישים
בריתו שהקביה יודע מעשיו נמנע, והיינו דכתיב והוא יישר ארחותיך. תניא ר' אומר אל ימנה אדם אפטרופא בביתו,
שמא יגהא אשתו לדבר עבירה. ורואה לדבר אשתו של פוטיפר. תניא אמר ר' למה נסמכה פרשת שוטה לפרשת נזיר,
לומר לך הרואה שדבר בקלקולה יזיר עצמו מן היין, ומשמיה דר' יוחנן אמרו למה נסמכה פרשת שוטה לפרשת
נזיר, אמר רבא אפילו לדבר עבירה, פירוש אפילו המתכוון לעשות עבירה, כיון שמישים
בריתו שהקביה יודע מעשיו נמנע, והיינו דכתיב והוא יישר ארחותיך. תניא ר' אומר אל ימנה אדם אפטרופא בביתו,
שמא יגהא אשתו לדבר עבירה. ורואה לדבר אשתו של פוטיפר. תניא אמר ר' למה נסמכה פרשת שוטה לפרשת נזיר,
לומר לך הרואה שדבר בקלקולה יזיר עצמו מן היין, ומשמיה דר' יוחנן אמרו למה נסמכה פרשת שוטה לפרשת
נזיר, אמר רבא אפילו לדבר עבירה, פירוש אפילו המתכוון לעשות עבירה, כיון שמישים
בריתו שהקביה יודע מעשיו נמנע, והיינו דכתיב והוא יישר ארחותיך. תניא ר' אומר אל ימנה אדם אפטרופא בביתו,
שמא יגהא אשתו לדבר עבירה. ורואה לדבר אשתו של פוטיפר. תניא אמר ר' למה נסמכה פרשת שוטה לפרשת נזיר,
לומר לך הרואה שדבר בקלקולה יזיר עצמו מן היין, ומשמיה דר' יוחנן אמרו למה נסמכה פרשת שוטה לפרשת
נזיר, אמר רבא אפילו לדבר עבירה, פירוש אפילו המתכוון לעשות עבירה, כיון שמישים
בריתו שהקביה יודע מעשיו נמנע, והיינו דכתיב והוא יישר ארחותיך. תניא ר' אומר אל ימנה אדם אפטרופא בביתו,
שמא יגהא אשתו לדבר עבירה. ורואה לדבר אשתו של פוטיפר. תניא אמר ר' למה נסמכה פרשת שוטה לפרשת נזיר,
לומר לך הרואה שדבר בקלקולה יזיר עצמו מן היין, ומשמיה דר' יוחנן אמרו למה נסמכה פרשת שוטה לפרשת
נזיר, אמר רבא אפילו לדבר עבירה, פירוש אפילו המתכוון לעשות עבירה, כיון שמישים
בריתו שהקביה יודע מעשיו נמנע, והיינו דכתיב והוא יישר ארחותיך. תניא ר' אומר אל ימנה אדם אפטרופא בביתו,
שמא יגהא אשתו לדבר עבירה. ורואה לדבר אשתו של פוטיפר. תניא אמר ר' למה נסמכה פרשת שוטה לפרשת נזיר,
לומר לך הרואה שדבר בקלקולה יזיר עצמו מן היין, ומשמיה דר' יוחנן אמרו למה נסמכה פרשת שוטה לפרשת
נזיר, אמר רבא אפילו לדבר עבירה, פירוש אפילו המתכוון לעשות עבירה, כיון שמישים
בריתו שהקביה יודע מעשיו נמנע, והיינו דכתיב והוא יישר ארחותיך. תניא ר' אומר אל ימנה אדם אפטרופא בביתו,
שמא יגהא אשתו לדבר עבירה. ורואה לדבר אשתו של פוטיפר. תניא אמר ר' למה נסמכה פרשת שוטה לפרשת נזיר,
לומר לך הרואה שדבר בקלקולה יזיר עצמו מן היין, ומשמיה דר' יוחנן אמרו למה נסמכה פרשת שוטה לפרשת
נזיר, אמר רבא אפילו לדבר עבירה, פירוש אפילו המתכוון לעשות עבירה, כיון שמישים
בריתו שהקביה יודע מעשיו נמנע, והיינו דכתיב והוא יישר ארחותיך. תניא ר' אומר אל ימנה אדם אפטרופא בביתו,
שמא יגהא אשתו לדבר עבירה. ורואה לדבר אשתו של פוטיפר. תניא אמר ר' למה נסמכה פרשת שוטה לפרשת נזיר,
לומר לך הרואה שדבר בקלקולה יזיר עצמו מן היין, ומשמיה דר' יוחנן אמרו למה נסמכה פרשת שוטה לפרשת
נזיר, אמר רבא אפילו לדבר עבירה, פירוש אפילו המתכוון לעשות עבירה, כיון שמישים
בריתו שהקביה יודע מעשיו נמנע, והיינו דכתיב והוא יישר ארחותיך. תניא ר' אומר אל ימנה אדם אפטרופא בביתו,
שמא יגהא אשתו לדבר עבירה. ורואה לדבר אשתו של פוטיפר. תניא אמר ר' למה נסמכה פרשת שוטה לפרשת נזיר,
לומר לך הרואה שדבר בקלקולה יזיר עצמו מן היין, ומשמיה דר' יוחנן אמרו למה נסמכה פרשת שוטה לפרשת
נזיר, אמר רבא אפילו לדבר עבירה, פירוש אפילו המתכוון לעשות עבירה, כיון שמישים
בריתו שהקביה יודע מעשיו נמנע, והיינו דכתיב והוא יישר ארחותיך. תניא ר' אומר אל ימנה אדם אפטרופא בביתו,
שמא יגהא אשתו לדבר עבירה. ורואה לדבר אשתו של פוטיפר. תניא אמר ר' למה נסמכה פרשת שוטה לפרשת נזיר,
לומר לך הרואה שדבר בקלקולה יזיר עצמו מן היין, ומשמיה דר' יוחנן אמרו למה נסמכה פרשת שוטה לפרשת
נזיר, אמר רבא אפילו לדבר עבירה, פירוש אפילו המתכוון לעשות עבירה, כיון שמישים
בריתו שהקביה יודע מעשיו נמנע, והיינו דכתיב והוא יישר ארחותיך. תניא ר' אומר אל ימנה אדם אפטרופא בביתו,
שמא יגהא אשתו לדבר עבירה. ורואה לדבר אשתו של פוטיפר. תניא אמר ר' למה נסמכה פרשת שוטה לפרשת נזיר,
לומר לך הרואה שדבר בקלקולה יזיר עצמו מן היין, ומשמיה דר' יוחנן אמרו למה נסמכה פרשת שוטה לפרשת
נזיר, אמר רבא אפילו לדבר עבירה, פירוש אפילו המתכוון לעשות עבירה, כיון שמישים
בריתו שהקביה יודע מעשיו נמנע, והיינו דכתיב והוא יישר ארחותיך. תניא ר' אומר אל ימנה אדם אפטרופא בביתו,
שמא יגהא אשתו לדבר עבירה. ורואה לדבר אשתו של פוטיפר. תניא אמר ר' למה נסמכה פרשת שוטה לפרשת נזיר,
לומר לך הרואה שדבר בקלקולה יזיר עצמו מן היין, ומשמיה דר' יוחנן אמרו למה נסמכה פרשת שוטה לפרשת
נזיר, אמר רבא אפילו לדבר עבירה, פירוש אפילו המתכוון לעשות עבירה, כיון שמישים
בריתו שהקביה יודע מעשיו נמנע, והיינו דכתיב והוא יישר ארחותיך. תניא ר' אומר אל ימנה אדם אפטרופא בביתו,
שמא יגהא אשתו לדבר עבירה. ורואה לדבר אשתו של פוטיפר. תניא אמר ר' למה נסמכה פרשת שוטה לפרשת נזיר,
לומר לך הרואה שדבר בקלקולה יזיר עצמו מן היין, ומשמיה דר' יוחנן אמרו למה נסמכה פרשת שוטה לפרשת
נזיר, אמר רבא אפילו לדבר עבירה, פירוש אפילו המתכוון לעשות עבירה, כיון שמישים
בריתו שהקביה יודע מעשיו נמנע, והיינו דכתיב והוא יישר ארחותיך. תניא ר' אומר אל ימנה אדם אפטרופא בביתו,
שמא יגהא אשתו לדבר עבירה. ורואה לדבר אשתו של פוטיפר. תניא אמר ר' למה נסמכה פרשת שוטה לפרשת נזיר,
לומר לך הרואה שדבר בקלקולה יזיר עצמו מן היין, ומשמיה דר' יוחנן אמרו למה נסמכה פרשת שוטה לפרשת
נזיר, אמר רבא אפילו לדבר עבירה, פירוש אפילו המתכוון לעשות עבירה, כיון שמישים
בריתו שהקביה יודע מעשיו נמנע, והיינו דכתיב והוא יישר ארחותיך. תניא ר' אומר אל ימנה אדם אפטרופא בביתו,
שמא יגהא אשתו לדבר עבירה. ורואה לדבר אשתו של פוטיפר. תניא אמר ר' למה נסמכה פרשת שוטה לפרשת נזיר,
לומר לך הרואה שדבר בקלקולה יזיר עצמו מן היין, ומשמיה דר' יוחנן אמרו למה נסמכה פרשת שוטה לפרשת
נזיר, אמר רבא אפילו לדבר עבירה, פירוש אפילו המתכוון לעשות עבירה, כיון שמישים
בריתו שהקביה יודע מעשיו נמנע, והיינו דכתיב והוא יישר ארחותיך. תניא ר' אומר אל ימנה אדם אפטרופא בביתו,
שמא יגהא אשתו לדבר עבירה. ורואה לדבר אשתו של פוטיפר. תניא אמר ר' למה נסמכה פרשת שוטה לפרשת נזיר,
לומר לך הרואה שדבר בקלקולה יזיר עצמו מן היין, ומשמיה דר' יוחנן אמרו למה נסמכה פרשת שוטה לפרשת
נזיר, אמר רבא אפילו לדבר עבירה, פירוש אפילו המתכוון לעשות עבירה, כיון שמישים
בריתו שהקביה יודע מעשיו נמנע, והיינו דכתיב והוא יישר ארחותיך. תניא ר' אומר אל ימנה אדם אפטרופא בביתו,
שמא יגהא אשתו לדבר עבירה. ורואה לדבר אשתו של פוטיפר. תניא אמר ר' למה נסמכה פרשת שוטה לפרשת נזיר,
לומר לך הרואה שדבר בקלקולה יזיר עצמו מן היין, ומשמיה דר' יוחנן אמרו למה נסמכה פרשת שוטה לפרשת
נזיר, אמר רבא אפילו לדבר עבירה, פירוש אפילו המתכוון לעשות עבירה, כיון שמישים
בריתו שהקביה יודע מעשיו נמנע, והיינו דכתיב והוא יישר ארחותיך. תניא ר' אומר אל ימנה אדם אפטרופא בביתו,
שמא יגהא אשתו לדבר עבירה. ורואה לדבר אשתו של פוטיפר. תניא אמר ר' למה נסמכה פרשת שוטה לפרשת נזיר,
לומר לך הרואה שדבר בקלקולה יזיר עצמו מן היין, ומשמיה דר' יוחנן אמרו למה נסמכה פרשת שוטה לפרשת
נזיר, אמר רבא אפילו לדבר עבירה, פירוש אפילו המתכוון לעשות עבירה, כיון שמישים
בריתו שהקביה יודע מעשיו נמנע, והיינו דכתיב והוא יישר ארחותיך. תניא ר' אומר אל ימנה אדם אפטרופא בביתו,
שמא יגהא אשתו לדבר עבירה. ורואה לדבר אשתו של פוטיפר. תניא אמר ר' למה נסמכה פרשת שוטה לפרשת נזיר,
לומר לך הרואה שדבר בקלקולה יזיר עצמו מן היין, ומשמיה דר' יוחנן אמרו למה נסמכה פרשת שוטה לפרשת
נזיר, אמר רבא אפילו לדבר עבירה, פירוש אפילו המתכוון לעשות עבירה, כיון שמישים
בריתו שהקביה יודע מעשיו נמנע, והיינו דכתיב והוא יישר ארחותיך. תניא ר' אומר אל ימנה אדם אפטרופא בביתו,
שמא יגהא אשתו לדבר עבירה. ורואה לדבר אשתו של פוטיפר. תניא אמר ר' למה נסמכה פרשת שוטה לפרשת נזיר,
לומר לך הרואה שדבר בקלקולה יזיר עצמו מן היין, ומשמיה דר' יוחנן אמרו למה נסמכה פרשת שוטה לפרשת
נזיר, אמר רבא אפילו לדבר עבירה, פירוש אפילו המתכוון לעשות עבירה, כיון שמישים
בריתו שהקביה יודע מעשיו נמנע, והיינו דכתיב והוא יישר ארחותיך. תניא ר' אומר אל ימנה אדם אפטרופא בביתו,
שמא יגהא אשתו לדבר עבירה. ורואה לדבר אשתו של פוטיפר. תניא אמר ר' למה נסמכה פרשת שוטה לפרשת נזיר,
לומר לך הרואה שדבר בקלקולה יזיר עצמו מן היין, ומשמיה דר' יוחנן אמרו למה נסמכה פרשת שוטה לפרשת
נזיר, אמר רבא אפילו לדבר עבירה, פירוש אפילו המתכוון לעשות עבירה, כיון שמישים
בריתו שהקביה יודע מעשיו נמנע, והיינו דכתיב והוא יישר ארחותיך. תניא ר' אומר אל ימנה אדם אפטרופא בביתו,
שמא יגהא אשתו לדבר עבירה. ורואה לדבר אשתו של פוטיפר. תניא אמר ר' למה נסמכה פרשת שוטה לפרשת נזיר,
לומר לך הרואה שדבר בקלקולה יזיר עצמו מן היין, ומשמיה דר' יוחנן אמרו למה נסמכה פרשת שוטה לפרשת
נזיר, אמר רבא אפילו לדבר עבירה, פירוש אפילו המתכוון לעשות עבירה, כיון שמישים
בריתו שהקביה יודע מעשיו נמנע, והיינו דכתיב והוא יישר ארחותיך. תניא ר' אומר אל ימנה אדם אפטרופא בביתו,
שמא יגהא אשתו לדבר עבירה. ורואה לדבר אשתו של פוטיפר. תניא אמר ר' למה נסמכה פרשת שוטה לפרשת נזיר,
לומר לך הרואה שדבר בקלקולה יזיר עצמו מן היין, ומשמיה דר' יוחנן אמרו למה נסמכה פרשת שוטה לפרשת
נזיר, אמר רבא אפילו לדבר עבירה, פירוש אפילו המתכוון לעשות עבירה, כיון שמישים
בריתו שהקביה יודע מעשיו נמנע, והיינו דכתיב והוא יישר ארחותיך. תניא ר' אומר אל ימנה אדם אפטרופא בביתו,
שמא יגהא אשתו לדבר עבירה. ורואה לדבר אשתו של פוטיפר. תניא אמר ר' למה נסמכה פרשת שוטה לפרשת נזיר,
לומר לך הרואה שדבר בקלקולה יזיר עצמו מן היין, ומשמיה דר' יוחנן אמרו למה נסמכה פרשת שוטה לפרשת
נזיר, אמר רבא אפילו לדבר עבירה, פירוש אפילו המתכוון לעשות עבירה, כיון שמישים
בריתו שהקביה יודע מעשיו נמנע, והיינו דכתיב והוא יישר ארחותיך. תניא ר' אומר אל ימנה אדם אפטרופא בביתו,
שמא יגהא אשתו לדבר עבירה. ורואה לדבר אשתו של פוטיפר. תניא אמר ר' למה נסמכה פרשת שוטה לפרשת נזיר,
לומר לך הרואה שדבר בקלקולה יזיר עצמו מן היין, ומשמיה דר' יוחנן אמרו למה נסמכה פרשת שוטה לפרשת
נזיר, אמר רבא אפילו לדבר עבירה, פירוש אפילו המתכוון לעשות עבירה, כיון שמישים
בריתו שהקביה יודע מעשיו נמנע, והיינו דכתיב והוא יישר ארחותיך. תניא ר' אומר אל ימנה אדם אפטרופא בביתו,
שמא יגהא אשתו לדבר עבירה. ורואה לדבר אשתו של פוטיפר. תניא אמר ר' למה נסמכה פרשת שוטה לפרשת נזיר,
לומר לך הרואה שדבר בקלקולה יזיר עצמו מן היין, ומשמיה דר' יוחנן אמרו למה נסמכה פרשת שוטה לפרשת
נזיר, אמר רבא אפילו לדבר עבירה, פירוש אפילו המתכוון לעשות עבירה, כיון שמישים
בריתו שהקביה יודע מעשיו נמנע, והיינו דכתיב והוא יישר ארחותיך. תניא ר' אומר אל ימנה אדם אפטרופא בביתו,
שמא יגהא אשתו לדבר עבירה. ורואה לדבר אשתו של פוטיפר. תניא אמר ר' למה נסמכה פרשת שוטה לפרשת נזיר,
לומר לך הרואה שדבר בקלקולה יזיר עצמו מן היין, ומשמיה דר' יוחנן אמרו למה נסמכה פרשת שוטה לפרשת
נזיר, אמר רבא אפילו לדבר עבירה, פירוש אפילו המתכוון לעשות עבירה, כיון שמישים
בריתו שהקביה יודע מעשיו נמנע, והיינו דכתיב והוא יישר ארחותיך. תניא ר' אומר אל ימנה אדם אפטרופא בביתו,
שמא יגהא אשתו לדבר עבירה. ורואה לדבר אשתו של פוטיפר. תניא אמר ר' למה נסמכה פרשת שוטה לפרשת נזיר,
לומר לך הרואה שדבר בקלקולה יזיר עצמו מן היין, ומשמיה דר' יוחנן אמרו למה נסמכה פרשת שוטה לפרשת
נזיר, אמר רבא אפילו לדבר עבירה, פירוש אפילו המתכוון לעשות עבירה, כיון שמישים
בריתו שהקביה יודע מעשיו נמנע, והיינו דכתיב והוא יישר ארחותיך. תניא ר' אומר אל ימנה אדם אפטרופא בביתו,
שמא יגהא אשתו לדבר עבירה. ורואה לדבר אשתו של פוטיפר. תניא אמר ר' למה נסמכה פרשת שוטה לפרשת נזיר,
לומר לך הרואה שדבר בקלקולה יזיר עצמו מן היין, ומשמיה דר' יוחנן אמרו למה נסמכה פרשת שוטה לפרשת
נזיר, אמר רבא אפילו לדבר עבירה, פירוש אפילו המתכוון לעשות עבירה, כיון שמישים
בריתו שהקביה יודע מעשיו נמנע, והיינו דכתיב והוא יישר ארחותיך. תניא ר' אומר אל ימנה אדם אפטרופא בביתו,
שמא יגהא אשתו לדבר עבירה. ורואה לדבר אשתו של פוטיפר. תניא אמר ר' למה נסמכה פרשת שוטה לפרשת נזיר,
לומר לך הרואה שדבר בקלקולה יזיר עצמו מן היין, ומשמיה דר' יוחנן אמרו למה נסמכה פרשת שוטה לפרשת
נזיר, אמר רבא אפילו לדבר עבירה, פירוש אפילו המתכוון לעשות עבירה, כיון שמישים
בריתו שהקביה